

ಇರೋಲ್ಲ, ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ದಿಶಾ ನನ್ನ ಮನದನ್ನೆ ಎಂಬ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳಗತೋಡಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಖುದ್ದು ತಿಳಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು. ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಉತ್ತರಿಸಿದವಳು ದಿಶಾ-ಎದೆಯ ಧವಧವ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸಾವರಿಕೊಂಡು 'ನಾನು ಚಿಂತನ್, ಭಾನುವಾರ ಬಂದಿದ್ದೆಲ್ಲ?' ಎಂದೆ. ತಕ್ಷಣ ಅವಳು 'ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕರೆ ರವಾನಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಿಜ, ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜ ನಾಚಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಈಗಲೂ ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ.

'ನಮಸ್ಕಾರ. ಹೇಳಿ, ಚಿಂತನ್.'

'ನಮ್ಮ ಸರ್, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸೋಣ ಅಂತ ನಾನೇ ನೇರ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ... ನನಗೆ ದಿಶಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯನಾಗೋದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣಿ' ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಪದ ಹರಿಸಿದೆ.

'ಸಂತೋಷ, ಆದರೆ ಏನಾಡೋದು? ಋಣಾನುಬಂಧ ರೂಪೇಣ ಪತಿ, ಪತ್ನಿ ಸುತಾಲಯಾ; ಅಂತ ಹೇಳೋದು ಸರಿ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ನೀವು ಬಂದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿರೋ ವರನ ಕಡೆಯವರು ಬಂದಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ದಿಶಾಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಲಗ್ನ ಪತ್ನಿಕೆ...'

ಮುಂದಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಹನೆ ಇರದೇ, ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕರೆ ಮುಗಿಸಿದೆ. ವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನುತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿದ್ದೆ. ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ; ಇದು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತ.

ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಪ್ರಯಾಣದುದ್ದಕ್ಕೂ, ಮನದಲೆಗಳು ದಿಶಾಳ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಸುತ್ತ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೋಲಿಲ್ಲದ ಸರದಾರನಿಗೆ ಹೀಗೊಂದು ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವಧುಗಳನ್ನು ಅನುತ್ತೀರ್ಣಗೊಳಿಸುವಾಗ, ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋವು, ಕಠಿ ಅನುಭವಗಳು ಆಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ನನ್ನ ಕುರಿತು ಕನಸು ಕಾಣುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬುಡಸಮೇತ ಎಲ್ಲವೂ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು! ಈಗ ನನಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಅದೇ, ಅವರಿಗೆ ಆಗಿರುವುದೇ! ಈ ಸೋಲು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಷ್ಟು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿದ್ದೆ. ಗಾಯಕ್ಕೆ ಬರರೆ ಎಳೆದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದರು, 'ವಿಸ್ಮಯಕ ಜಾತಕಕ್ಕೆ ನಿನ್ನದು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ, 'ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲು ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಶಂಭು ಮಾವನ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಹೆಣ್ಣೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬೀಗಿದವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮುಖಭಂಗ. ಇನ್ನು ಮದುವೆಯ ಮಾತೇ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಟೆಲಿನತ್ತ ಪಯಣ. ಮತ್ತೆದೇ ಅಲೆಗಳ ಮೊರೆತ. ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯ ತೊಡಗಿತು. 'ಸಾರ್' ಟ್ಯಾಕ್ಸಿವಾಲಾನ ದನಿಗೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತು 'ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸು' ಎಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ. ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ, ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಮೀಟರ್ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಬಾಡಿಗೆ, ಒಂದು ಸಾವಿರದಿನನ್ನೂ ಕೊಡಲು, ಎರಡು ಸಾವಿರದ ನೋಟು ಕೊಟ್ಟೆ-ಬದಲಿಗೆ ಐನೂರರ ಎರಡು ನೋಟು ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿತ್ತು. ನಾನು ತಕ್ಷಣವೇ, 'ಅರೆ, ಎಂಟು ನೂರರ ಬದಲು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ' ಎಂದು ಮರಳಿಸಿದೆ.

'ಓಹ್' ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ನಕ್ಕು, 'ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದ್ದು ನಿಮ್ಮದಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಚಲಾಯಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು. ನನ್ನನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುವನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಿರಾಶೆ! ಆ ಡ್ರೈವರ್ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮಾತುಗಳು! ನನ್ನದಲ್ಲದ್ದು ನನ್ನದಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸುಪ್ತಸತ್ಯ ಕಣ್ಣೆದುರು ನರ್ತಿಸಿತು. ಯಾಕೋ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಯ್ತು ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೆ.

ದೆಹಲಿಯಿಂದ ವಾಪಸಾಗುತ್ತಲೇ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಹಿರಾನ್ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ

ಸುದ್ದಿ. ನಾ ಬರಲೊಲ್ಲೆ ಎಂದರೆ ಕೇಳುವ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲ ಒಂದೇ ಹುಟ್ಟ ಅದರಲ್ಲಡಗಿದ ಪ್ರೀತಿ ನನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಬದಲಿಸಿತ್ತು. ಸಮಾರಂಭದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರ ಕೀಟಲೆ; ಯಾಕೋ ಯಾವುದೂ ಬೇಡವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಫೋಟೋ ಸೆಷನ್ ನಡೆಯುವಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. 'ಸ್ವಲ್ಪ ನಗಿ' ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ನನಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದಂತಾಗಿ ತುಟಿಯರಳಿಸಿದೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಗಾಯ ಮಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಿಹಿರಾನ್ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಸಂಜೆ ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತಾ ಅಟ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಡಿಸಿದೆ. ಮಿಹಿರಾನ್ ವಧು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಇದ್ದಾಳೆ, ಇವ ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಸರಿ ಸುಮಾರು ಎಲ್ಲ ಫೋಟೋಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದು ಹಣೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಬೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಚೆಲುವೆ. ಯಾರಿರಬಹುದು? ಒಂದೆರಡು ಕ್ರೋಸ್‌ಅಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಚೈನ್, ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ರಿಂಗ್, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ವಾಚ್, ಬಲಗೈಯಲ್ಲೊಂದು ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಬಳೆ, ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ತರಹದ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೊಬ್ಬ ಸರಳ ಸುಂದರಿ. ಅವಳ ಒಂದೆರಡು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಇವಳು ಯಾಕೋ ನನ್ನನ್ನು ಅವರಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಮನಸ್ಸು ಮರ್ಕಟವಾಯಿತು.

ಕಾಫೀ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಮಿಹಿರಾನ್‌ಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟೆ. 'ಓಹ್ ಇವಳಾ? ಐಸಿರಿ ಅಂತ, ನನಗೆ ತಂಗಿಯ ಓರಗೆ, ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಳೆ.'

'ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಸಂಶಯ...' ಬಿಡ್ಡೆ ನುಡುಗಲು.

'ಯಾಕೆ? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡೋಕೆ ಮೊದಲೇ ನೀನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದನಿಯೇರಿಸಿದೆ.

'ವಿಷಯ ಅದಲ್ಲ ಚಿಂತನ್, ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಅಹತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಇರೋದು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ, ಐಸಿರಿ ಈಸ್ ವೆರಿ ಪರ್ಟಿಕುಲರ್ ಅಬೌಟ್ ದಿಸ್...'

ನಾನು ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದೆ.

'ಅವಳಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಗಂಡು ಮಗು ಇದೆ. ಮಗು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಗಂಡ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡು. ಇಷ್ಟು ದಿನ, ಮರುಮದುವೆ ಬೇಡ ಅಂತಿದ್ದವಳು ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಮನಸು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ವಿಧುರ ತಂದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಂತ ಹುಡುಕುತ್ತಾಳೆ, ನೀನು ಸರಿಹೊಂದೋಲ್ಲ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು' ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಛೇ, ಇಲ್ಲೂ ಅನುತ್ತೀರ್ಣ. ಮನಸು ಕಹಿಯಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿ ಸಿಗುವುದು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೇ?

ಅಂದು ವಾರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಮಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವಾಗ ಮತ್ತೆ ದಿಶಾಳ ದರ್ಶನ. ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿತು, ಬುದ್ಧಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೂ...

ಕಚೇರಿ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಡುವಾಗ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಶುರುವಾದ ಮಳೆ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯೆ ಜೋರಾಯಿತು. ದಟ್ಟ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹಿಡಿದೀತು ಅನ್ನಿಸಿ ಶಂಭು ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಹಚ್ಚಿದೆ. 'ಕೇಳೋದೇನು? ನಾನೇನು ಹೊರಗಿನವನೇ? ತರಲೆನ್ ತಂದು?' ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೈದಾಗ ಗಾಡಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಅವರೇ ದಿಶಾಳ ಸಂಬಂಧ ತೋರಿಸಿದ್ದು.

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ದಾಪುಗಾಲಿಡುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟೆ. ಶೂ ಕಳಚಿ ನೇರ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದೆ. ಹಾಯನಿಸಿತು.

ಮಾವ ಹಬೆಯಾಡುವ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ತಂದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ 'ಮಾಮಿ ಇಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. 'ಅವರ ತಾಯಿ ಕಡೆ ಯಾವುದೂ ವರಪೂಜೆಗೆ

